

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZAŠTITE OKOLIŠA,
PROSTORNOG UREĐENJA I
GRADITELJSTVA

10000 Zagreb, Ulica Republike Austrije 20
Tel: 01/37 82-444 Fax: 01/37 72-822

Klasa: UP/II-351-02/11-72/29
Ur.br.: 531-08-1-1-2-11-3
Zagreb, 01. rujna 2011.

Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva Republike Hrvatske, u Povjerenstvu sastavljenom od Vladimira Vekića predsjednika, Sanje Radović i Milana Lončara članova, uz sudjelovanje Ane Zajec Žutić tajnika Povjerenstva, povodom žalbe trgovačkog društva ARDENS d.o.o. iz Rijeke, Vodovodna 39, OIB: 24216666454, izjavljene putem direktora Edija Filipovića, protiv rješenja Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, Uprave za inspekcijske poslove, Odjela inspekcijskog nadzora Područne jedinice u Rijeci, Odsjek inspekcijskog nadzora zaštite okoliša klasa: UP/I-351-02/11-27/557, ur.br.: 531-07-1-10-3-11-2/BKB od 27. lipnja 2011., u predmetu zabrane obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, na temelju članka 105. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine RH“, br. 47/09) i članka 85. stavka 4. Zakona o otpadu („Narodne novine“, broj 178/04, 111/06, 60/08 i 87/09), donosi

RJEŠENJE

Žalba se odbija.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem, navedenim u uvodu zabranjeno je, odmah po primitku tog rješenja, trgovačkom društvu ARDENS d.o.o. sa sjedištem u Rijeci, Vodovodna 39, OIB:24216666454, obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom (oporaba neopasnog metalnog otpada termičkim procesom) bez propisane dozvole za gospodarenje otpadom pod prijetnjom pečačenja uređaja i opreme koja se koristi za obavljanje te djelatnosti ukoliko stranka ne postupi po naredenom.

Isto rješenja sadrži upozorenje da žalba ne odgoda njegovo izvršenje.

Protiv navedenog rješenja izjavljena je pravovremena žalba trgovačkog društva ARDENS d.o.o. iz Rijeke, Vodovodna 39, putem direktora Edija Filipovića, u kojoj se moli za prolongiranje roka izvršenja pobijanog rješenja te da se ne zabrani korištenje ljevačkih peći budući da bi izvršenje rezultiralo enormne ekonomske štete za društvo i njihove domaće i inozemne kupce, da društvo već preko 50 godina obavlja istu djelatnost,

da se od samih početaka pridržavaju svih zakonskih propisa no da je u posljednje vrijeme teško pratiti sve zakonske promjene, da im nije poznata niti jedna ljevaonica u RH koja ima dozvolu za gospodarenje metalnim otpadom, da je održavanje proizvodne u zajedničkom interesu i države i žalitelja, da se kao sirovina u njihovoj ljevačkoj peći ponekad koriste otpadni sekundarni metali u cca 25% slučajeva ali da je pretežita proizvodnja zasnovana na industrijski pripremljenim legurama aluminijske te da se obvezuju do ishoda dozvole za gospodarenje neopasnim metalnim otpadom kao repromaterijal koristiti isključivo legure koje nisu metalni otpad.

Žalba nije osnovana.

Uvidom u spis predmeta i pobijano rješenje utvrđeno je da je rješenje doneseno sukladno odredbi članka 77. stavka 1. podstavka 2., članka 79. i članka 85. stavka 3. Zakona o otpadu („Narodne novine RH“ broj 178/04, 111/06, 60/08 i 87/09) kojima je između ostalog propisano da će inspektor nadziranoj pravnoj i fizičkoj osobi rješenjem zabraniti obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom ako nema dozvolu, odnosno potvrdu za gospodarenje otpadom s tim da inspektor može u svrhu osiguranja izrečene mjere zapečatiti radne prostorije, prostore, uređaje i opremu ili na drugi način onemogućiti daljnje nezakonito obavljanje djelatnosti, s tim da žalba ne odgađa izvršenje rješenja..

Člankom 41. Zakona o otpadu propisano je da osoba registrirana za obavljanje djelatnosti skupljanja, uporabe i/ili zbrinjavanja, odnosno za djelatnost gospodarenja posebnim kategorijama otpada, ne smije početi obavljati djelatnost prije nego pribavi akt kojim se dozvoljava takva djelatnost.

Pregledom spisa predmeta, osobito zapisnika o inspekcijskom pregledu od dana 17. lipnja 2011. godine, koji je bez primjedbi potpisao Edi Filipović, direktor žalitelja, nedvojbeno proizlazi da žalitelj vrši proces uporabe neopasnog otpada (raznih metalobronca, bakar, olovo) termičkim procesom na 1100°C u 2 peći, a da za istu djelatnost ne posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom iz članka 41. Zakona o otpadu. Nadalje iz zapisnika točnije iz otpremnica tvrtke METIS d.d., METAL MONETA d.o.o. i ALFES d.o.o. Grobnik, da od istih kupuje neopasni otpad (godišnje po procjeni 2-3 tone).

Žalitelj utvrđeno niti ne osporava već moli produljenje roka izvršenja rješenja te omogućavanje nastavka proizvodnog procesa.

Slijedom tako utvrđenih činjenica pravilno je postupilo prvostupanjnsko tijelo kada je uz primjenu odgovarajućih odredbi Zakona donijelo pobijano rješenje te je pobijano rješenje pravilno i na zakonu utemeljeno, a žalba neosnovana, pa je pozivom na odredbu članka 116. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku riješeno kao u izreci.

Povodom prijedloga žalitelja za odgodu izvršenja pobijanog rješenja ističe se da je sukladno članku 140. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine RH“, br.

47/09), propisano da je za rješavanje o odgodi izvršenja nadležno javnopravno tijelo koje je donijelo rješenje, da Zakon o otpadu ne predviđa odgodu izvršenja inspekcijskih rješenja već određuje da žalba ne odgađa izvršenje.

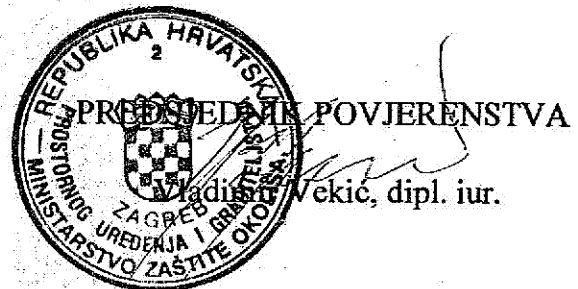
U pogledu navoda žalitelja da je teško pratiti propise te da ne poznaje niti jednu ljevaonicu u RH koja posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom ističe se da navedeni navodi nisu od utjecaja za drugačije rješenje ove upravne stvari jer Zakoni kao ni sam Ustav Republike Hrvatske ne daju nikome za pravo kršiti propise te izjednačavati građane u nepoštivanju istih, pa okolnost da i drugi zakon ne poštuju na jednak ili sličan način ne daje pravo nikome da isto postupi. Nadalje, u pogledu žalbenih navoda bitno je reći da prema jednom od temeljnih pravnih načela, nepoznavanje prava neopravdava te se nitko ne može pozivati da nije znao što zakon ili podzakonski akt propisuje.

Slijedom tako utvrđenih činjenica ispravno je postupilo prvostupanjsko tijelo kada je uz primjenu odgovarajućih odredbi Zakona donijelo pobijano rješenje te je pobijano rješenje pravilno i na zakonu utemeljeno, a žalba neosnovana, pa je pozivom na odredbu članka 116. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku riješeno kao u izreci.

Upravna pristojba u iznosu od 50,00 kuna po Tarifnom broju 3. Tarife upravnih pristojbi Zakona o upravnim pristojbama („Narodne novine“ broj 8/96, 77/96, 131/97, 68/98, 66/99, 145/99, 30/00 – Odluka Ustavnog suda 116/00, 163/03, 17/04, 110/04, 141/04, 150/05, 153/05, 129/06 i 117/07) *nalijepljena je i poništena na žalbi.*

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Ovo je rješenje konačno u upravnom postupku te se protiv njega ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske u Zagrebu. Upravni spor pokreće se tužbom koja se podnosi u roku od 30 dana od dana dostave ovog rješenja i predaje se neposredno ili preporučeno poštom Upravnom sudu Republike Hrvatske.

DOSTAVITI:

1. Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva,
Uprava za inspekcijske poslove, Područna jedinica u Rijeci
uz svez spisa i 2 primjerka ovoga rješenja, s time da se
1 rješenje uruči žalitelju
2. Pismohrana, ovdje